

9.april 2024

FM2024/61

RETTELSESBLAD

Erstatter forslag dateret 22. marts
(Et afsnit med forslag til Inatsartutudtalelse er udgået)

I medfør af § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan vi kan yde kompensation for tabt arbejdsfortjeneste til idrætsudøvere som deltager i idrætsarrangementer.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Vi står med de negative konsekvenser som følge af ludomani, alkoholisme, stofmisbrug eller fedme som følge af usund livsstil, og jeg regner med, at vi ved hvilke udgifter disse negative konsekvenser vil få.

Vi har fra politisk hold mange forebyggende opgaver foran os om de førnævnte. Jeg ved at der i de senere år har været igangsat flere forebyggende initiativer fra politisk hold. Det er naturligt og tilfredsstillende.

Efter min mening er idræt et stærkt våben vi kan benytte os af i det forebyggende indsatser, ligesom vi skal styrke de idrætslige initiativer om forbilleder.

Jeg kan tage islændinge som et eksempel; i 1980'erne og 1990'erne hørte de islandske unge til dem der drak mest og havde et stort forbrug af euforiserende stoffer. Men gennem store politiske initiativer gennem kultur, uddannelse og idræt og gennem ekstraordinære bevillinger og styrkelse af indsatser, har man nedsat forbruget af alkohol og euforiserende stoffer betydeligt.

Den islandske ungdom har sågar et af de laveste forbrug af euforiserende stoffer i dag. Og på det sportslige område er de blevet blandt de store, selv om de er en nation med lav indbyggertal.

Tiden er også inde til, at vi søsætter ekstraordinære tiltag. Hvorfor skal vi søsætte ekstraordinære tiltag?

Nogle af de erfaringer vi her i land har fået er, at børn mister interessen for idræt når de når pubertetsalderen; mange børn og unge som er nået til en vis alder stopper og giver op. Det er både ærgerligt og beklageligt.

Der er ingen professionelle idrætsfolk her i vores land; Der er 2 – 3 personer der lever af deres idrætsgren i udlandet.

Netop af denne grund må mange af vores idrætsfolk der er udtaget til landshold, bruge deres feriedage til træningsophold, og må stille op til landskampe ved at bruge deres feriedage. Vi kan også sige, at mange af idrætsfolk der er udtaget til landshold, mister deres feriedage, fordi de bruger deres feriedage til idrætslige arrangementer.

Dette er dårligt og uacceptabelt. Hvordan kan vi tillade os at behandle vores landsholdsudøvere og folk der er forbilleder på denne måde? Sådan kan vi ikke behandle dem.

Når vi skal styrke fysik og åndelighed må vi have folk der er forbilleder for andre.

Og de folk der er forbilleder, må vi i dag fra politisk hold give betydeligt bedre vilkår og rammer. Et af de ting vi kan sikre er, at vores landsholdsudøvere ikke mister deres feriedage i forbindelse med landsholdssamlinger og rejser til landskampe.

Det samme gør sig gældende for idrætsfolk der udøver deres idrætsgrene her i landet, og her gælder det også for de frivillige der arbejder med disse. Vi kan tage de mange trænere, trænermedhjælpere, holdledere og mange frivillige i foreningsarbejdet. Mange personer der ofrer deres feriedage til frivillig indsats og som har været med til at løfte vores idrætsgrene. Hvis ikke de var med gennem deres frivillige indsats, så ville vi ikke have nået vores resultater i dag.

Jeg ønsker alle idrætsfolk samt frivillige i idrætslivet en god fremtid og gode resultater fremadrettet.

Tak